

Старійшина
Массімо
Де Фео
Сімдесятник

Урок ВІД МОЇХ БАТЬКІВ

також. Наші батьки дозволили нам зустрічатися з місіонерами. Пізніше ми охрестилися й були конфірмовані. Мені було 10, а Альберто було 11 років.

Коли мені виповнилося 18, я попросив батька допомогти мені сплатити за місію. Спочатку

він сказав: “Про це не може бути й мови. Це надто багато грошей”. Але через кілька днів він запитав мене: “Ти дійсно хочеш поїхати на місію?” А я відповів: “Так. Усім своїм серцем!” Батько сказав, що допоможе мені.

Я не розумів, чому батько захотів заплатити за мене таку значну суму грошей. Потім я зрозумів, що це через те, що він мене любить. Це змусило мене думати про жертву Ісуса Христа заради нас. Він сплатив найвищу ціну, бо любив нас.

Коли я повернувся з місії, моя мама була тяжко хвора на рак. Одного дня вона попросила, щоб я навчив її молитися. Вона хотіла помолитися за мене. Навіть страждаючи від болю, вона думала про інших. Вона також нагадала мені про Ісуса. Коли Він здійснював Спокуту, Він страждав від великого болю.

Однак Він молився за нас.

Хоча мої батьки ніколи не приєдналися до Церкви в цьому житті, вони були для мене хорошим прикладом. Я вдячний за уроки, яких навчився від них. Ми можемо багато чого навчитися від своїх батьків та провідників, якщо сприйнятливі до того, чого вони нас навчають. ●

Я виріс у маленькому містечку на півдні Італії. Моя сім'я не належала до Церкви. Одного дня, коли мені було 9 років, двоє місіонерів постукали в наші двері.

Моїх батьків не цікавило те, що розповідали місіонери, а мені було цікаво. Моєму братові Альберто